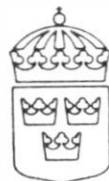

Motion till riksdagen

1986/87:Ju131

John Andersson m. fl. (vpk)
Ändring i vapenlagen (1973:1176)
(prop. 1986/87:154)

Mot.
1986/87
Ju131-133

De förändringar som föreslås i vapenlagen syftar till att öka möjligheterna att få kontroll över vapenliknande föremål som kan komma till användning som t. ex. skjutvapen i samband med brott.

Vad som nu föreslås är att startvapen och signalvapen skall omfattas av regelsystemet i vapenlagen samt ett bemyndigande för regeringen att föreskriva att vapenlagens bestämmelser skall tillämpas i fråga om vissa farliga föremål. Vad som avses med farliga föremål berörs inte närmare än att det kan vara handbojor eller s. k. chocklampor. Om ett knivförbud, som av och till har diskuterats, också kan omfattas av en sådan reglering framgår således inte.

Vi har givetvis inget att erinra emot att åtgärder vidtas för att så långt som möjligt skydda någons liv, hälsa eller personliga säkerhet. Däremot ställer vi oss mycket tveksamma till att sådana åtgärder inordnas under vapenlagen och att det därtill sker genom ett bemyndigande i dess första paragraf. Skälen till vår tveksamhet är följande.

Rent allmänt måste kravet ställas att en lag så precis som möjligt stadgar vad som är gällande på området och att den lagstiftande församlingen företar de ändringar som påfordras.

När det gäller vapenlagen är det en lag som reglerar *handhavandet* av vapen. Ett bemyndigande i den form som nu föreslås skulle kunna få till följd att en mängd föremål som inte på något vis har anknytning till vapen i egentlig mening regleras i denna lag. Det torde väl också vara så, att mängden olika föremål som kan komma till användning som hjälpmedel vid brott mot liv och hälsa är väldigt stor. Det kan då bli orimligt att reglera detta i vapenlagen, det bör väl vara en strävan att lagen endast reglerar skjutvapen och endast i undantagsfall andra föremål.

Vi har förståelse för att det kan uppkomma snabba behov av att reglera eller omgärda innehav av olika föremål, men enligt vår mening bör detta kunna ske på annat sätt än genom en reglering i vapenlagen. Vissa sådana åtgärder bör kunna vidtas genom den allmänna ordningsstadgan. Då skulle också hänsyn till lokala skillnader kunna tas. Vi har den åsikten att det t. ex. är en väsentlig skillnad mellan tunnelbanan i Stockholm och glesbygden i norr i fråga om farliga föremål, som används vid brott mot någons liv och hälsa.

Vi yrkar därför avslag på förslaget om ett bemyndigande för regeringen att föreskriva att vapenlagens bestämmelser skall tillämpas i fråga om vissa

farliga föremål. Regeringen bör återkomma till riksdagen med förslag på hur åtgärder mot hjälpmedel som används vid brott skall regleras.

Mot. 1986/87
Ju131

Hemställan

Med hänvisning till det anförda föreslås

att riksdagen beslutar avslå regeringens proposition 1986/87:154 angående ändring i vapenlagen, vad avser regeringens bemyndigande i 1 §, enligt följande:

Förslag till

Lag om ändring i vapenlagen (1973:1176)

Propositionens förslag

Motionärernas förslag

1 §

Med skjutvapen förstås ----- är avsett för och

d. sådana start- eller skrämskottsvapen (startvapen) och signalvapen som är avsedda för patroner.

d. sådana start- eller skrämskottsvapen (startvapen) och signalvapen som är avsedda för patroner.

Bestämmelserna om skjutvapen tillämpas också på apparater eller anordningar som är konstruerade för att med elektrisk ström bedöva en person eller tillfoga honom smärta och som är avsedda att bäras i handen.

Bestämmelserna om skjutvapen tillämpas också på apparater eller anordningar som är konstruerade för att med elektrisk ström bedöva en person eller tillfoga honom smärta och som är avsedda att bäras i handen.

Regeringen får förskriva att dessa bestämmelser eller vissa av dem skall tillämpas även i fråga om andra föremål som är särskilt ägnade att användas vid brott mot någons liv, hälsa eller personliga säkerhet.

Stockholm den 21 maj 1987

John Andersson (vpk)

Paul Lestander (vpk)

Karl-Erik Persson (vpk)